

Indstilling

Eventuelle aspiranter til de lilla bukser skal stramme sig an. Jens Flad har præsteret ikke én, men en perlerække af kvalificerende gerninger. For nu at være på den sikre side. Gerningsstederne befinder sig mellem Næstved og Migovo i den ukrainske del af Karpaterne. Det begyndte lidt forsigtigt med, at de røde/grønne forsikringskort først blev bestilt på vej til færgen og afhentet i Nykøbing før kontorets åbningstid. Godt gået. Ja, egentlig startede det allerede, da Jens reserverede færgen fra Rødby i stedet for Gedser. Hvorfor ikke spare 300 kroner, når indsatsen blot er 200 ekstra kilometer. Vi skulle jo kun til Ukraine. Det går ellers fint gennem Tyskland og Polen, men ved grænsen til Ukraine er medgangen sluppet op. De polske grænsebetjente vil ikke godkende en midlertidig registreringsattest, selv om Jens snakker godt for sin syge oldemor og bedyrer, at han aldrig har modtaget den originale grønne. Flere officerer med stadig stigende rang kommer til, men stadig nej. Et forsøg på at få de danske myndigheder til at faxe eller maile attesten mislykkes også.

Det eneste alternativ til at køre hjem er 100 kilometer tilbage i Polen og leje en bil med papirerne i orden. Det gør vi så, om end med noget besvær. Man er ikke vild med at udleje en bil, der skal til Ukraine. Jens skal have ros for, at det lykkes ham at overbevise AVIS om et lejemål. Af sted mod grænsen igen og forbi den første kontrol. Jo, papirerne er i orden. Men ved paskontrollen går det galt igen. Der går rigtig lang tid før betjenten kommer ud fra kontrolburet. Hvad kan der være i vejen? Gæt en gang. Jo, Jens' pas er registreret som stjålet i systemet. Gad vide om de nu beholder ham. Efter et par timer og igen flere højere rangerede officerer får vi lov at køre. Med en påmindelse om at få fejlen rettet hos de danske myndigheder.

På vejen hjem lykkedes det Jens at blive stoppet tre gange af ukrainske færdselsbetjente for at køre for stærkt. "Do you speak English?" lukkede i nogen grad munden på uniformerne, som ikke rigtig vidste, hvad de skulle gøre. Nervekrigen endte med, at de lod os køre. I et tilfælde hjalp det med lidt smørelse i form af 10 €. Cirkuset med Jens' pas gentog sig naturligvis ved grænsen, men ud kom vi da. Polen var Paradis.

Heldigvis var kvoten af fortrædeligheder brugt op. Vi genfandt Jens' Golf, hvor vi havde parkeret den. Og AVIS glemte at tjekke lejebilens undervogn. Aldrig har en bil fået så mange tæsk.

Jens Flad indstilles hermed til de lilla bukser på livstid. Med mulighed for benådning efter 2-3 år pga. formildende omstændigheder. Han kæmpede godt for turens gennemførelse.

Med venlig hilsen

Bobby Olsen